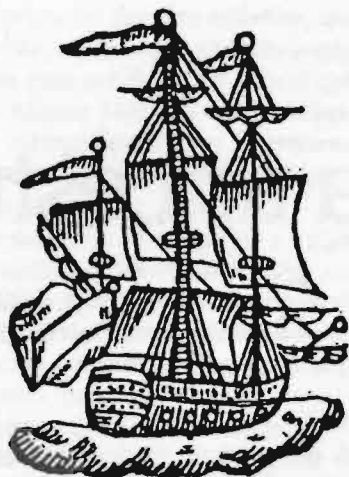

BUTLLETÍ DEL
MUSEU DE LA MARINA
DE VILASSAR DE MAR

Número 13 - Juny de 1992

SINGLADURES

L'Exposició Permanent

A un any de la inauguració de la nova seu del Museu Municipal de Vilassar de Mar i de l'inici de l'aplicació del projecte museològic del **MUSEU DE LA MARINA DE VILASSAR** obrim les portes de l'**Exposició Permanent**, completant així la posada en funcionament de tots els serveis i parts essencials del Museu: per a la conservació de les col·leccions s'ha invertit en l'**estructuració del magatzem** segons els requisits de la llei de Museus de 1990, s'han adequat la **Biblioteca i l'Arxiu** i s'ha dotat el Museu d'un **sistema informàtic** bàsic per a les necessitats d'aquesta institució per a l'estudi i la documentació del patrimoni; com veiem, doncs, un esforç seriós per continuar amb una sòlida base allò que s'havia iniciat fa un any. També hem engegat, com molts vilassarencs i visitants saben, el **Servei d'Exposicions Temporals** i el **Servei d'Educació**. Però hi mancava una de les parts definidores d'un Museu: l'**Exposició Permanent**. Ara aquesta fita ha estat assolida. I li hem donat, d'acord amb el nostre projecte del **MUSEU DE LA MARINA DE VILASSAR**, un enfocament monogràfic.

Vol dir això que s'hi exclogui qualsevol actuació o estudi que no s'emmarqui en la temàtica marinera? Quin paper jugarà la realitat local en un plantejament d'aquest tipus? Com farem compatible el nostre Museu amb els grans projectes, generalment també monogràfics com és el cas del Museu Marítim de Barcelona? Intentarem respondre els tres interrogants.

El **MUSEU DE LA MARINA DE VILASSAR** s'ha definit en funció de les seves col·leccions i de la història de la nostra població. L'opció de **Museu Monogràfic** permet que un museu es mostri com a singular, que pugui ser referència del seu entorn i treballi amb una certa coherència un tema (en el sentit ampli), donat que no és bo voler abastar una mica de tot i pot dur a una generalització que ens faci intercanviables amb altres museus. La mar, que d'una manera o d'una altra ha estat sempre present a la història de Vilassar, en serà el fil conductor, però el Museu estendrà la seva xarxa a tots els temes, a tot el tipus de patrimoni que calgui. Per altra banda, la història local és justament la que exemplifica tot el guió de l'**Exposició Permanent**, i fa del patrimoni de Vilassar de Mar l'exemple d'un procés històric, de forma que l'universalitza. No hem donat un tractament genèric als temes, sinó que ha estat la història de Vilassar de Mar la que els explica.

Pel que fa als avantatges davant els museus de les grans ciutats podem assegurar que una major proximitat amb la població, amb una memòria històrica encara fortament arrelada, juntament amb una certa agilitat de plantejaments, dibuixen un panorama prou específic que ja ens diferencia i ens fa complementaris.

Estem intentant crear museus actius, que expliquin la realitat, que expliquin els processos que la conformen davant els nostres ulls. Si acceptem aquestes regles de joc ens veurem immersos en un procés desmitificador, per al qual no hi ha cap peça el sentit de la qual no sigui intercanviable, de la mateixa manera que no existeix cap interpretació històrica que no sigui qüestionable. Voldríem estar immersos en una progressió creativa de consolidació de xarxes complementàries de museus locals que comparteixin serveis, racionalitzin activitats i coordinin esforços. Des d'aquesta perspectiva podrem valorar el nostre patrimoni en tant que propi alhora que exemple d'universalització i explicació de societats i comportaments humans.